

4009/2011: το μνημόνιο για την Παιδεία

Το Υπουργείο Παιδείας τον παρουσίασε ως ένα νόμο-πλαίσιο και θριαμβολογούσε για το εξαιρετικά συνοπτικό περιεχόμενο του που θα άφηνε τη δυνατότητα σε κάθε πανεπιστήμιο και ΤΕΙ να αυτοκαθορίσει τις λεπτομέρειες της ζωής του. Τα πανεπιστήμια θα είχαν επιτέλους την πλήρη ευθύνη και την αυτοδιοίκηση των ιδρυμάτων, όχι μόνο στα καθαρά ακαδημαϊκά θέματα αλλά και σε θέματα εργασιακών σχέσεων, προσόντων και απαιτήσεων από το ακαδημαϊκό προσωπικό, διαφοροποίηση μισθού ανά καθηγητή και εργαζόμενο, κλπ. Στο επίπεδο των σπουδών διαφημίστηκε ότι θα έθετε τέρμα πια στις άχρηστες και βαρετές σπουδές των σημερινών τμημάτων, το πανεπιστήμιο και το ΤΕΙ θα συνδεόταν επιτέλους με τις πραγματικές ανάγκες της οικονομίας, για να δώσει τους απόφοιτους που εκείνη επιζητά. Ο φοιτητής θα μπορεί να κάνει τις επιλογές του και να διαμορφώσει το δικό του πρόγραμμα σπουδών, να επιλέξει το πανεπιστήμιο που θα σπουδάσει και το πανεπιστήμιο αντίστοιχα θα επιδιώκει τρόπους για να προσελκύσει το επίπεδο των φοιτητών που επιθυμεί. Με αυτά και άλλα πολλά ωραία και εύηχα παρουσιάστηκε στην ελληνική κοινωνία ο Ν.4009/2011.

Αυτό που δεν μας είπαν αλλά ήρθε η ζωή να δείξει είναι πως στην Ελλάδα του μνημονίου 1, 2, ...x, όπου καμιά κοινωνική κατάκτηση και πρόνοια δεν μπορεί να μείνει στη θέση της, η τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν μπορεί να θεωρείται ένα κοινωνικό δικαίωμα, δεν μπορεί να παρέχεται δωρεάν, δεν μπορεί καθηγητές και φοιτητές, να θεωρούν ότι μπορούν να εισέρχονται στο ναό της γνώσης με άδειες τσέπες και άδεια χέρια. Όλα έχουν την τιμή τους. Οι σπουδές αποτιμώνται με πιστωτικές μονάδες οι οποίες μεταφραζόμενες σε χρηματικές μονάδες αποφέρουν το ανάλογο κέρδος στο ναό της γνώσης. Μια μικρή αναποδιά προέκυψε λόγω του άρθρου 16 του συντάγματος και δεν έγινε εφικτή η καταβολή διδάκτρων από το πρώτο πτυχίο. Αρχικά θα πρέπει να αρκεστούν στα δίδακτρα που θα

καταβάλλονται στη Σχολή μεταπτυχιακών και τη Σχολή της δια βίου μάθησης, αλλά με ένα νέο μνημόνιο θα ξεκαθαρίσουν και αυτές τις εκκρεμότητες. Άλλωστε από τα προσχέδια του νόμου φάνηκε η πρόθεση τους να εισάγουν δίδακτρα υπό την μορφή ρήτρας για τους φοιτητές που θα υπερβαίνουν τον προβλεπόμενο χρόνο σπουδών.

Η ακαδημαϊκότητα των διδασκόντων θα κρίνεται με το ύψος των κονδυλίων που προσελκύουν από την ελεύθερη αγορά · από τη δεκτικότητα τους δηλ. απέναντι στις απαιτήσεις των οικονομικά ισχυρών, το βαθμό διαπλοκής και ενσωμάτωσης στους μηχανισμούς αυτούς.

Ο νόμος προβλέπει αυτές οι λεπτομέρειες να λυθούν σε κάθε ίδρυμα χωριστά μέσω του Οργανισμού που θα συνταχθεί αμέσως μετά την εκλογή του Συμβουλίου του Ιδρύματος. Οπότε, για να δρομολογηθούν μια σειρά ζητήματα από τα δίδακτρα, τις συγχωνεύσεις σχολών, τις απολύσεις, τις ατομικές συμβάσεις εργαζομένων με τον κάθε κοσμήτορα και πρύτανη, τη μετατροπή του ΑΕΙ σε ΝΠΙΔ, κομβικό σημείο αποτελεί η έναρξη επιτέλους της πολυδιαφημιζόμενης εκλογής των εσωτερικών μελών (8 ή 6 ανάλογα των υπηρετούντων Α' βαθμίων μελών ΔΕΠ) του πρώτου Συμβουλίου του πανεπιστημίου. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι γνωστή, διορισμένες οργανωτικές επιτροπές εκλογών απευθείας από την Υπ. Παιδείας, οι οποίες στην πλειοψηφία τους απαρτίζονται από ομότιμους καθηγητές. Σε πολλές περιπτώσεις ακολούθησαν μια σειρά από παραιτήσεις μελών της οργανωτικής επιτροπής, υπήρξαν καταγγελίες ότι διορίστηκαν άνθρωποι που παρότι βρίσκονται στο εξωτερικό λόγω εκπαιδευτικής άδειας βρέθηκαν στην οργανωτική επιτροπή, κλπ. Αυτή την κουντικού τύπου παρέμβαση του Υπουργείου στις εκλογικές διαδικασίες με τον διορισμό της Οργανωτικής Επιτροπής, ακολούθησε ένα ακαταλαβίστικο εκλογικό σύστημα που ούτε η οργανωτική επιτροπή μπορεί να ελέγξει το αποτέλεσμα της σταυροδοσίας και θα χρειαστεί ένα κεντρικό λογισμικό σύστημα μέσα στο Υπ., όπου το αποτέλεσμα θα βγαίνει μεν αυτόματα αλλά δεν θα μπορεί να ελέγχεται για την ορθότητα του από κανέναν άλλον. Αλλά μικρό το κακό, εδώ άλλον

πήφισαν οι έλληνες για πρωθυπουργό, για να κάνει άλλα πράγματα, έκανε ακριβώς τα αντίθετα, παρέδωσαν σε άσχετους από τη λαϊκή θέληση την κυβέρνηση και δεν ενοχλείται κανένας, για ένα ΑΕΙ ή ΤΕΙ θα χαλάσουμε τη ζαχαρένια μας;

Ωστόσο, μέχρι σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές, κανένα ΑΕΙ δεν έχει καταφέρει να κάνει εκλογές, για λόγους είτε οργανωτικούς (μη συγκρότησης της επιτροπής, ή συμπλήρωσης ψηφοδελτίου) είτε λόγω παρέμβασης του φοιτητικού και πανεπιστημιακού κινήματος που αντιδρούν στην εφαρμογή του νόμου. Η αντίδραση του Υπ. και των συν αυτού είναι λυσσαλέα, αυταρχική, δογματική και αντιδημοκρατική. Η συκοφάντηση του ελληνικού πανεπιστημίου ήταν το πρώτο όπλο που χρησιμοποιήθηκε για να κρατήσουν τον κόσμο μακριά και σε επιφυλακτικότητα σε σχέση με τα τεκταινόμενα στην ανώτατη εκπαίδευση την περασμένη χρονιά. Τώρα εκτός τη λάσπη και τη συκοφάντηση απέναντι στο πανεπιστήμιο και τους πρυτάνεις και τους πρωτοπόρους καθηγητές που παλεύουν έμπρακτα για ένα πανεπιστήμιο δημόσιο και δωρεάν που θα υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες, προχωρούν στην ποινικοποίηση των αγώνων. Επιστρατεύουν τους εισαγγελείς και ανακριτές ενάντια στους πανεπιστημιακούς δασκάλους και φοιτητές, όπως έγινε στο ΑΠΘ πρόσφατα, στο πανεπιστήμιο Κρήτης με του φοιτητές του Φυσικού τμήματος που παραπέμφθηκαν σε πειθαρχικό πριν λίγους μήνες, την καταγγελία του καθηγητή Πατέλη ως υποκινητή των φοιτητών του Πολυτεχνείου Κρήτης και την πρόσφατη καταγγελία, από τον ίδιο τον πρόεδρο της ΠΟΣΔΕΠ, του Τάκη Πολίτη προέδρου του συλλόγου ΔΕΠ στο Θεσσαλίας, ως υποκινητή του πανελλήνιου κινήματος κατά της εφαρμογής του μνημονίου για την παιδεία. Οι κατηγορίες είναι ότι κάποιοι δεν αφήνουν να εφαρμοστεί ο νόμος που με συντριπτική πλειοψηφία ψήφισε η ελληνική βουλή. Άρα λένε είστε αντιδημοκράτες. Ξεχνούν μόνο ότι αυτή η βουλή καμία νομιμοποίηση δεν έχει στον ελληνικό λαό. Τα κόμματα της πλειοψηφίας υφάρπαξαν την ψήφο μας, μας εξαπάτησαν για να εφαρμόσουν ακριβώς τα αντίθετα για τα

οποία είχαν εξουσιοδοτηθεί. Αυτοί λειτουργούν αντιδημοκρατικά, αντιλαϊκά και αντισυνταγματικά. Υπονομεύουν το μέλλον των παιδιών μας, τα οδηγούν στη μετανάστευση και τη δουλειά και εκείνα και εμάς. Χρέος μας είναι να μην το επιτρέψουμε. Να υπερασπιστούμε το σύνταγμα και την επιβίωση μας.

Ο νόμος 4009 άνοιξε το δρόμο για την ανοικτή πολιτική συναίνεση του τριδύμου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ. Είναι το μνημόνιο της παιδείας όπως πολύ σωστά το χαρακτήρισαν κάποιοι, γιατί παραδίδει την ανώτατη εκπαίδευση ως φιλέτο στις ορέξεις και τις τσέπες των οικονομικά ισχυρών. Όπως καταργείται πια το δικαίωμα στην δωρεάν περίθαλψη, στις κοινωνικές παροχές, στην δουλειά κλπ έτσι θα καταργηθεί και το δικαίωμα στη μόρφωση. Για να λειτουργήσουν τα νέα μοντέλα εκμετάλλευσης όμως χρειάζονται σοβαρούς επιχειρηματίες στα συμβούλια των πανεπιστημίων, πειθαρχημένους φοιτητές, υποτελείς καθηγητές και βουβούς και αόρατους όλους τους άλλους εργαζόμενους στο χώρο. Η δημοκρατία που τόσο κόπεται ο κ. Σταυρακάκης της ΠΟΣΔΕΠ δεν χωράει τους συνεργάτες του στα Εργαστήρια και τα αμφιθέατρα, δεν βλέπει καν τους διοικητικούς υπαλλήλους των ιδρυμάτων, αγνοεί τις χιλιάδες των συμβασιούχων και των άμισθων υποψηφίων διδασκόντων που υπάρχουν στα ελληνικά πανεπιστήμια.

Η κ. Υπουργός τολμά να εκβιάζει με τις χρηματοδοτήσεις και τα πτυχία τα πανεπιστήμια σε περίπτωση που δεν γίνουν άμεσα εκλογές για τα συμβούλια. Λες και είναι τσιφλίκι της το πανεπιστήμιο και μπορεί να ακυρώνει τα πτυχία του κατά το δοκούν. Θαυμάστε ήθος και δημοκρατικότητα! Θαυμάστε σεβασμό απέναντι στο σύνταγμα και τον ελληνικό λαό!

Ήρθε η ώρα συνάδελφοι να πούμε τα πράγματα με το όνομα τους. Τίποτα καλό δεν μπορούμε να περιμένουμε από τα μνημόνια και τους επιμέρους νόμους που τα ακολουθούν. Όλοι πρέπει να στρατευθούμε στον αγώνα της συνολικής ανατροπής των νόμων τους, των μνημονίων και των

εκφραστών τους. Εδώ και τώρα ματαιίωση των σχεδίων τους. Η ενότητα μας
απέναντι στη δική τους καλπονοθευτική σύμπραξη. ΚΑΛΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Ζαμπία Κατοανεβάκη, ΕΕΔΙΠ ΕΜΠ

Γ.Γ. της ΠΟΣΕΕΔΙΠ ΑΕΙ